

БЪЛГАРСКИ АКАДЕМИЯ НА НАУКИТЕ ИНСТИТУТ ЗА ИСТОРИЧЕСКИ ИЗСЛЕДВАНИЯ	
Издание №	Дата
Входен № 589	Дата 10.09 стр. 8
София 1113, Б. п. Ш. л. ченов р. т. 1 452 00 1 тел.: 02/ 979 20 08; ф. : 021 201 21 1	

Становище

от доц. д-р Димитър Л. Тюлеков, Югозападен университет „Неофит Рилски“ – Благоевград, върху материалите по заемане на академичната длъжност „доцент“ в секция „История на българския национален въпрос“ при Института за исторически изследвания на БАН по професионално направление 2.2. История и археология, научна специалност 05.03.04. „История на България (Нова българска история)“ съгласно обявения конкурс в Държавен вестник, № 36 от 27 апр. 2018, с двама кандидати – гл. ас. д-р Слави Славов и гл. ас. д-р Войн Божинов

Двама колеги от един и същи институт на БАН представят достатъчен брой сериозни научни изследвания, достойни за хабилитация. И двамата избират попрището на учени в областта на отечествената ни история почти по едно и също време. И двамата имат публикации, илюстриращи нови етапи в тяхното израстване като професионални учени. Научното им творчество допълва и развива дисертационните им теми, а и обогатява фактографски и концептуално модерната ни отечествена история. Двамата кандидати са вече утвърдени учени-изследователи по една и съща значима научна област – история и съвременност на българския национален въпрос.

В този смисъл оценяването на двамата кандидати е професионално изпитание за състава на журито. Правилният изход от това академично състезание е залагането на обективни критерии, по които кандидатите да бъдат оценявани.

Те могат да бъдат в следните по-значими посоки:

1. Научни приноси извън дисертационния труд за защита на образователната и научна степен „доктор“.
2. Новаторският, изцяло приносен характер на предложените хабилитационни трудове – монографии, студии и статии **съобразно шифъра на обявения в „Държавен вестник“ конкурс.**
3. Публикационна активност и индекс на цитируемост от професионалната изследователска общност в България, Европа и света
4. Участие в национални и международни научно-изследователски проекти.
5. Инициативност и участие с доклади и научни съобщения в юбилейни, обществени, културно-научни и др. прояви.
6. Тематично и хронологическо многообразие.
7. Експертно консултиране и научно-приложно осигуряване на

управленческата дейност на държавни, общински и др. институции.

Именно равнопоставеността на двамата кандидати и конкурсния характер на законната академична процедура изисква да бъдат посочени няколко съществени характеристики, които разделят уважаемите колеги.

Прави впечатление по-голямата публикационна активност у нас и в чужбина на гл. ас. д-р В. Божинов, неговото участие в национални и международни научни проекти, в множество научни форуми, а също и тематичното разнообразие на неговата продукция, която е с широк хронологически обхват.

В случая обаче, не научно-метричните и количествени изразения на посочените критерии би трябвало според нас да бъдат водещи.

Остава впечатлението, че колегата В. Божинов безкритично предлага на вниманието на научното жури списък с публикации, които в немалката си част се разминават с профила на конкурса. Включени са и такива, които имат периферно отношение, или пък са по еднакви теми, но в близък или не особено различен контекст.

Ето няколко примера. Има пет научни статии (№2, № 3, № 4, № 8 и № 14) свързани пряко със защитения през 2005 г. дисертационен труд „Андрей Ляпчев – политик, държавник, общественик. Това се отнася и до издадените през 2005 и 2006 г. монографии посветени на видния българин от гр. Ресен, дн. Република Македония (№1 и №2).

Приносната монография в съавторство (№4) естествено обема четири научни статии (№10, №23, №26, №33).

Реално монографиите под № 6 и №7 са по една и съща тема. Бих поставил под въпрос целенасочеността на тези трудове спрямо характера на конкурса с шифър „История на България“ и бих добавил, че „българския национален интерес“ там не е открит с необходимата задълбоченост и пълнота в иначе добре структурираната монография и четивно поднесен текст.

Като споменавам темата за дублетните статии №12 и №18; №21 и №25; № 22 и № 29; № 24 и № 27, не бих искал да подмина факта, че публикациите №16 и № 4 от III. Отзиви и рецензии не би следвало да са включени във въпросния списък.

Отличните способности на колегата В. Божинов да обобщава и представя най-главното, да търси съвременните измерения на историческите теми биха го открили като прекрасен кандидат в евентуален конкурс в някоя от следните области - геополитика и сигурност, международни отношения, външна политика на България, политическа история на балканските държави и въобще в областта на политическите науки.

Конкурсните материали на гл. ас. д-р Сл. Славов илюстрират хармония между архивно-документалната информация и научните факти от една страна с уравновесените оценъчни изводи на автора от друга. Колегата представя академично издържан хабилитационен труд, като с цялостната си изследователска дейност продължава научните традиции на Института в областта на българския национален въпрос, заложи от покойния К. Пандев.

Открояват се два различни стила на изследване и изложение.

Единият – близък на класическите принципи на научно-изследователската дейност, рамкиран от уважение, но и от критично отношение спрямо приносите на професионалната колегия, опиращ се на добросъвестно архивно-документално проучване, което стои в основата на трудно оборими изводи и оценки. В крайна сметка, целенасочен и съобразен изцяло с профила на обявения конкурс подход.

Другият стил - по-скоро научно-публицистичен или политоложки, следващ мултипликационен ефект. Блестящата библиографска осведоменост и пространните бележки под линия, които демонстрират представените материали тук за съжаление на места вървят успоредно с отсъствие на концентриран историографски анализ и, бих казал, с неоправдана плахост и отлагане на изводи, налагащи се от текста.

Споделените оценъчни съждения за постигнатото от гл. ас. д-р С. Славов и гл. ас. д-р В. Божинов, както и качествата на тяхната научно-асоциативната мисловност ми дават основание да изразя положителен вот за един от колегите. От всички прочетени авторски текстове и от анализа на предоставените материали, предложението ми за избор от научното жури и пред органа по назначаването е академичната длъжност „доцент“ да бъде заета от гл. ас. д-р Слави М. Славов.

доц. д-р Димитър Л. Тюлеков

Благоевград,
9 септ. 2018 г.